

Inspirasjon og utfordring fra Kirkesenteret ved FN og Kvinnekonferansen i Texas

Det ble et spennende og inspirerende besøk på Kirkesenteret ved FN i New York og deltakelse på Verdenskonferansen for metodistkvinner i Houston, Texas.

Tekst: Kari Skinningsrud

Foto: Karl Anders Ellingsen

I slutten av august 2016, reiste tre MK (Metodistkirkens Kvinneforbund)-kvinner til USA for å besøke CCUN (Kirkesenteret ved FN) i New York, og for å delta på den 13. verdenskonferansen til WFMUCW (Verdensforbundet for metodist- og United Church kvinner) i Houston, Texas, 29. august til 3. september.

Etter en sommervarm helg i storbyen troppet vi, Tove Synnøve Tveit, Jorun Thurman og undertegnede, opp på CCUN tidlig en mandag morgen. To hyggelige og kunnskapsrike damer, Chantilly Mers og Jennifer McCallum, tok i mot oss og inviterte oss inn i Tillmans kapell; oppkalt etter J. Fount Tillman som var leder av The Womens' Division (metodistkvinnene) på 60-tallet. De hadde stor betydning da CCUN-bygningen ble kjøpt i 1963. Der fikk vi bl.a. se en skulptur med inngraverte ord fra Luk 19, 42 som skal minne om hvorfor de er der de er, nemlig rett over gaten fra FN: "Hadde du bare på denne dagen forstått, du også, hva som tjener til fred!" Chantilly (seminardesigner) og Jennifer (sekretær for opplæring om sosial rettferdighet) vekslet på å fortelle oss om hvordan CCUN, eid og drevet av metodistkvinner siden 1982, fungerer som en kristen og økumenisk møteplass, der ikke-statlige organisasjoner og mennesker fra alle verdens religioner ønskes velkomne til refleksjon om hvordan fremme Guds fred i verden - i samarbeid med FN.

CCUN ble etablert for å symbolisere og styrke kirkers forpliktelse til og engasjement i fredsskapende arbeid (the things that make for peace). Det uttrykker en sterk tro på vegne av oss alle, om at en dag vil Jes. 2, 4 oppfylles: «De skal smi sverdene om til plogskjær og spydene til vingårdskniver. Folk skal ikke løfte sverd mot folk, ikke lenger læres opp til krig.»

Etter en interessant formiddag hos

CCUN gikk turen videre til Houston for å være med på konferansens åpningsmøte, trodde vi, men den gang ei. Forsinkelser gjorde at vi fikk *vel* god tid på flyplassen. Men, tirsdag morgen var vi på plass, og da fikk vi et overveldende møte med hundrevis av fargerike, syngende, glade kvinner. Plutselig var vi midt inne i temaet «Chosen people called to proclaim» (1. Peter 2, 9-10). Der det i engelske bibler står «proclaim», står det i Bibelselskapets oversettelse (2011) «forkynne». Det er ikke helt dekkende; proclaim omfatter også hvordan det forkynnes - utfordrende, modig, med stolthet og overbevisning. Formidlingen, musikken, og programmet generelt, oppfylte alt dette.

Det var flott å se og høre kvinner fra de ni geografiske områdene presentere sin kultur og sitt arbeid; ikke så lett for oss få og reserverte europeere å gjøre oss bemerket etter jublende zimbabwesere (den største nasjonale gruppen) og eksotisk antrukne tongakvinner fra Stillehavsregionen. Vi fikk noen timer sammen med de ca. 25 kvinnene fra vår region Europa kontinental, og med landslederne som fortalte om virksomhet og utfordringer. Bulgarske Margarita Todorova, som har ledet vår region siden siste WFMUCW-konferanse, ble takket av; Lidia Ribet fra Italia og Lilly Lakatos fra Ungarn ble valgt som henholdsvis leder og nestleder for kommende konferanseperiode.

Verdenspresidenten, Ann Connan fra New Zealand, ledet konferansen på en fin måte, med god støtte fra mann og sønn. Hun etterfølges av britiske Alison Judd, som har vært leder for metodistkvinnene i Storbritannia. Vi fikk et godt inntrykk av Alison; hun har solid erfaring med å lede en stor og svært aktiv region, som satser på kreativ spiritualitet/åndelighet og er lidenskapelig opptatt av sosial rettferdighet. Det var så fint å høre at de er opptatt av alt dette. Vi er glade for at Alison blir med oss på MK-års møtet i april. Onsdag morgen fikk vi rapporter fra våre fire flotte FN-representanter. Vi MK-medlemmer har virkelig grunn til å være stolte av vårt medlemskap i en organisasjon som satser på å være tilstede i verdens øver-

Sammen på verdenskonferansen i Houston: Jorun Thurman, Kari Skinningsrud, Tove Synnøve Tveit og Helen Kim-stipendiat Helene Granum.

ste organ for fred, sikkerhet og likeverd. Herved oppfordres kvinner i alle aldre til å melde seg inn og aktivt påvirke veien videre i vår flik av verden! På konferansen vi var på, ble det vedtatt å presentere følgende på FN-møtet 13 til 24 mars 2017: *Den 13. WFMUCW-konferansen, som har rådgivende status i FNs økonomiske og sosiale råd (ECOSOC), besluttet å aktivt motarbeide prostitusjon, hallikvirksomhet, pornografi og forretningsvirksomhet som støtter dette. Vi krever at tilsvarende organisasjoner, inkludert ikke-statlige organisasjoner, både sekulære og religiøse, sloss for kvinners og barns rett til å bli behandlet med respekt og verdighet, og at lover i alle land reflekterer dette.*

Avsnittet over kan høres ut som en remse med store tanker og fine ord, men det er mye mer enn det. Temaene som ble tatt opp i seminarer på konferansen handlet mye om hvordan medlemskirkene er engasjert i ulike typer sosial virksomhet og hvordan det kan gjøres bedre. Vi kristne i Norge forventer gjerne at politikere/samfunnet tar seg av slikt - men, vi må tenke mer på/engasjere oss mer i våre lokalmiljøer for å finne ut om det faktisk

er tilfelle, det er nok mer nød enn vi liker å ta inn over oss.

Konferansen vi deltok på, foregikk samtidig med, og på samme sted som World Methodist Conference; så deltarne møtte hverandre til frokoster, i pauser og på det fargerike markedet til metodistkvinnene. Jorun og undertegnede fikk et morsomt møte med indianere i en peruviansk teatergruppe, Chaski Qenti, som deltok på World Methodist Conference. Navnet på gruppen er inspirert av det gamle Inka-rikets budbærere (Chaskis), som var ansvarlige for å bringe bud og varer. Chaskiene var opplært til å lese og oversette beskjeder. Flere av medlemmene i teatergruppen er tilknyttet Metodistkirken, og budskapet de bærer med seg i vår tid handler om undertrykking av indianere i Peru og evangeliet, formidlet på kreativt vis. Spennende å få være midt inne i et så viktig arbeid sammen med søstre fra et land langt borte. Jorun og jeg ble rekruttert til å være statister i en forestilling som enkelt sagt handlet om forurensning og fornying av jordkloden. Vår oppgave bestod i å løpe

Verdenskonferansen var en fest på alle måter. Her er hovedscenen med Helen Kim-stipendiatene. Helene Granum leverer sin tale til konferansen.

rundt med fisker på stenger, løfte blå og grå tøyestykker, og i det hele tatt få litt fart på bena som ellers satt mye i ro.

Det er hyggelig at 24 år gamle Helene Granum, student ved Menighetsfakultetet, ble valgt ut til å være Helen Kim stipendiat i de neste fem årene, fram til neste verdenskonferanse. Programmet er oppkalt etter sørkoreanske Helen Kim; en visjonær kvinne i et mannsdominert samfunn, og en av WFMUCWs grunnleggere. Helene deltok på samme konferanse som oss, men var stort sett sammen med

12 andre unge stipendiatkvinner fra hele verden for å lære om forbundets arbeid og deres engasjement i å nå FNs bærekraftsmål. Hver stipendiat forpliktet seg til å arbeide med noen utvalgte FN-mål og å rapportere til forbundet om hvordan det går. Vi gleder oss til å få høre hvordan det går med Helenes mål og arbeid etterhvert.

Vi sier med Helene: «Det viktigste vi tar med oss fra konferansen er gløden, motivasjonen og håpet: VI KAN skape en bedre og mer rettferdig verden for alle!»

KS/MK